

מחר כבר יהיה מאוחר

ליקט ורשם: דוד אדלר

האויב אינו בהכרח מעבר לגבול, הוא גם אינו בזולתנו. מורכבים ככל שנהיה, הוא גם לא זה שבתוכנו. האויב הוא הזמן. הזמן הוא האויב הגדול, האמיתי. מסיבותיו, הוא אינו נוטה להיות לצדנו.

מרדכי גלדמן

*

הִיְתָה לִי הָאָרֶה
בְּסוּפֵרְסֵנְטֵר שְׁבִסְנֵטֵר —
עוֹדֵנִי מוֹדֵד חֲלֻצַת פּוֹלוֹ
בְּגוֹן שֶׁל יָרֵק תְּפוּחַ
וּבֵין שְׁתֵי מְרָאוֹת
רְאִיתִי אֶת פְּנֵי
וְאֵת קִטְעַת גּוּפֵי הַחֲשׂוּף
וְהִבְלִיחַ לִי שְׁאֲנֵי מִבְּשִׁיל
וְעוֹד מְעַט אֲנָשׁוֹר כְּתַפּוּחַ
וְאֶחָבֵט בְּאֲדָמָה הַחֲמָה
וְצִלִּיל חֲבָטָה יִשְׁמַע

וְהָאָרֶץ לֹא תִרְעַד
וְהַיָּם לֹא יִגָּאֵה
וְהַמְּאוֹרוֹת לֹא יִלְקוּ

סופ"ש שירה מס' 6

מבחר שירים מתוך

סופ"ש

שירה

בעריכת נילי דגן

הוא אורב לנו, בשקט, בסבלנות. תמיד מצליח להפתיע. גם אם ננסה להקפיא את הזמן. תמיד יהיה זה מאוחר.

נגה מרקמן

לצמצם ולזכור

לְצַמֵּצֵם אֶת מָה שְׁכַתְּבָתִּי,
לְזַכֵּר אֶת אֲלֵמֶנֶט הַזְּמַן.
הַפְּכָתִי לְהִיּוֹת בְּתֵם שֶׁל הוֹרֵי
עַל סֵף מוֹתֵם.
מָה עִם הַשִּׁירִים?
נִתְפַּלֵּל שִׁיחֲזוֹרוּ.
הַיָּרֵק נִשְׁזָר בְּזֶהָב הַשְּׁבוּלִים.
אֲנִי יוֹדַעַת רַק לְהִתְבּוֹנֵן
וּלְהִקְשִׁיב.
מְחַפְּשִׁים מַיִם. הַרְעַשׁ פּוֹלֵשׁ
אֶל תּוֹךְ נַפְשִׁי.
פְּעֵמוֹן כְּחֹל, נִרְגָּשׁ
רוֹעֵד מוֹל חֲלוֹנֵי.

סופ"ש שירה מס' 39

ספרו של דוד אדלר סקיצות לתמונה בלתי שלמה, בהוצאת "אבן חושן", זכה בפרס רמת גן לספרות תשע"ג, בקטגוריית שירת ביכורים.

תמיד נתוודע לכך שהזמן קצוב וההקצבה גם היא לא נודעת – מאוחר, מאוחר מדי. לרוב לא נספיק. לא נספיק לשאול. לא נספיק לומר את שחייב היה להיאמר. לא נספיק להתפייס. כל מה שהוחמץ יהדהד לו ויוסיף להדהד באין משיב.

נחמת עניים – הדרך היחידה להשיב מלחמה, אבל רק לאחר מעשה, רק לאחר שהשער ננעל, היא להחזיר את הזמן לאחור, להתנחם בזיכרון.

יהודית דריגס

מודה

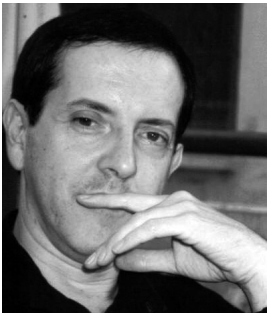

הוֹרֵי הַמֵּתִים שׁוֹב פְּלִיטִים
בְּתוֹכִי,
לוֹחֲשִׁים אֶת חַיֵּיהֶם
בְּמִרְפֶּסֶת סְגוּרָה,
עֲרִים לִיד רֵבַע שְׁלֶחַן מְכֶסֶה שְׁעוֹנִית
גּוֹמְאִים תֵּה מִחֶלֶשׁ
מִשְׁקִיּוֹת מְשֻׁשׁוֹת,
מְרַשְׁרְשִׁים אֶת סַפּוֹרֶם
עִם פְּרוֹסֶת עׁוֹגֵת שְׁמְרִים,
וְאוֹתוֹ שְׁעוֹן מְעוֹרֵר הַמְדַבֵּק בְּסִלּוֹטִיפּ
עֲדִין מְכוּן אֶת כְּלָנוּ.

מתוך שעת הסדקים, כרמל 2010
סופ"ש שירה מס' 30

ישראל בר כוכב

טלפון

מִצֵּד אַחַד עֵמֵד הַטֵּלְפוֹן
וּמִצֵּד שְׁנֵי עֶבְדֵת מוֹתֶהָ
אֲבָל זֶה לֹא הִרְתִּיעַ,
בְּכָל זֹאת צִלְצַלְתִּי אֵלֶיךָ לְשָׂאֵל, מַה נִּשְׁמַע
(עֲשָׂרִים וְשָׁתַיִם שָׁנָה לֹא הִחְלַפְנוּ מְלָה)
אֲבָא, מַה נִּשְׁמַע
אֲבָא

מתוך שירים – מבחר שירים 1975-2010, הקיבוץ המאוחד, מוסד ביאליק
סופ"ש שירה מס' 16

ואולי יש בכל זאת דרך להערים על הזמן? לא להמתין. לא לתת לקצבו הקבוע להרדים. לפקוח עיניים. להשתמש בנשקו שלו: להקדים.

חמוטל בר יוסף

לֹא בְּשָׁמַיִם

לֹא בְּשָׁמַיִם

לֹא רְחוֹק

הַטּוֹב נֶשֶׁב.

הֲלֹא קְרוֹב הוּא מְאֹד

הֲלֹא פֶה הוּא

הֲלֹא לְהֵטוֹ בְּיָדְךָ

לוֹחֵשׁ לְעֲשׂוֹתוֹ

עֲכָשׁוּ.

סופ"ש שירה מס' 6

צילם דן פורגס

מדור סופ"ש שירה בעריכת המשוררת נילי דגן נפתח במאי 2012 ומארח, עד כה, למעלה ממאתיים משוררים היוצרים אנתולוגיה מקוונת ומגוונת של שירה ישראלית. השירים מופצים בין קהל שוחר שירה ברחבי האינטרנט.